

Sygn. akt XVI C 1921/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla W. M.w W. Wydział XVI Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Ewa Suhecka - Bartnik

Protokolant: Urszula Kumpiałowska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 9970,65 (dziewięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt i 65/100) złotych wraz z liczonymi od kwoty (...),64 (osiem tysięcy siedemset trzy i 64/100) złotych odsetkami ustawowymi od dnia 16 lutego 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę (...),26 (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt jeden i 26/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(...)

Sygn. akt XVI C 1921/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16 lutego 2015 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od A. K. kwoty 9979,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 8703,64 zł od dnia 16 lutego 2015 roku do dnia zapłaty z tytułu odpowiedzialności pozwanego jako członka zarządu na podstawie art. 299 k.s.h. za zobowiązania spółki (...) Sp. z o.o. tytułem należności z tytułu świadczenia usług komunikacyjnych na rzecz wskazanej spółki przez (...) sp. z o.o. na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Powód wskazał, iż wierzycelność z tego tytułu nabył na podstawie umowy cesji. Przedmiotowa należność została zaś zasądzona na rzecz powoda od spółki (...) nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy L. Z.w L. w sprawie VI Nc-e (...), któremu ten sąd nadał klauzulę wykonalności. Wniósł nadto o zasądzenie kosztów procesu w ściśle określonej wysokości 1332,56 zł łącznie.

Nakazem zapłaty z dnia 2 marca 2015 roku w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy L. Z.wL.VI Wydział Cywilny uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego

kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż zaprzecza wszystkim okolicznościom, których wyraźnie nie przyznaje. Podniósł, iż powództwo nie zostało udowodnione, a w szczególności powód nie wykazał pełnienia przez pozwanego funkcji w zarządzie spółki w okresie kadencji w czasie której powstała żądana wierzytelność. Zakwestionował bezskuteczność egzekucji wobec spółki oraz podniósł zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia.

W piśmie procesowym z dnia 21 września 2015 roku i 22 września 2015 roku strona powodowa podtrzymała powództwo wnosząc o zasądzenie kosztów procesu według załączonego spisu kosztów w łącznej kwocie 1361,26 zł. Wskazała także, iż niezasadne są zarzuty zawarte w sprzeciwie- roszczenie nie uległo przedawnieniu, pozwany pełnił funkcję członka zarządu w okresie, gdy powstała wierzytelność oraz zakwestionował twierdzenia pozwanego o bezskuteczności egzekucji wobec spółki. Wskazał nadto na brak udowodnienia przez stronę pozwaną przesłanek, które mogłyby ją zwolnić od odpowiedzialności za zobowiązania spółki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. a (...) zawarta była umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych w czasie jej trwania wystawione zostały przez (...) faktury za świadczone usługi o numerach: (...) na kwotę 2290,90 zł z terminem płatności na 13 marca 2006 roku, (...) na kwotę 1836,77 zł z terminem płatności na 10 kwietnia 2010 roku, (...) na kwotę 752,86 zł z terminem płatności na 10 maja 2006 rok i (...) na kwotę 5.500 zł z terminem płatności na 09 września 2006 roku- łącznie na kwotę (...),53.

Umową cesji wierzytelności z dnia 21 maja 2008 roku (...) przeniósł na rzecz nabywcy – (...) S.A. z siedzibą w Z., która następnie zmieniła siedzibę na W., wierzytelność przysługującą zbywcy wierzytelności wobec (...) Sp. z o.o. z tytułu niezapłaconych faktur nr (...) na kwotę 2290,90 zł z terminem płatności na 13 marca 2006 roku, (...) na kwotę 1836,77 zł z terminem płatności na 10 kwietnia 2010 roku, (...) na kwotę 752,86 zł z terminem płatności na 10 maja 2006 rok i (...) na kwotę 5.500 zł za wrzesień 2006 roku- łącznie na kwotę (...),53. Jak stanowił § 1 ust. 2 umowy cesji wraz z wierzytelnościami Zbywca przenosi na nabywcę wszelkie związane z nimi prawa.

(dowód: odpis KRS powoda k. 39-42, umowa cesji k. 45-45v.załącznik k. 46, pozew k. 47-48)

A. K. był Prezesem zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w okresie od 5 października 2005 roku do dnia 18 września 2013 roku.

(dowód: Monitor Sądowy i Gospodarczy z dnia 9 listopada 2005 roku : wpisy do Krajowego Rejestru Sądowego k. 50 i Monitor Sądowy i Gospodarczy z dnia 25 września 2013 roku wpisy do Krajowego Rejestru Sądowego k. 51)

Nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy L. Z.w L.w sprawie sygn. akt XVI Nc-e 630634/10 z dnia 18 grudnia 2010 roku, któremu ten Sąd postanowieniem z dnia 06 lipca 2011 roku nadał klauzulę wykonalności, zasądzona została od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w Z. łączna kwota 16.172 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 grudnia 2010 roku do dnia zapłaty. Kwota ta obejmowała między innymi wierzytelności wynikające z faktur nr (...) na kwotę 2290,90 zł z terminem płatności na 13 marca 2006 roku, nr (...) na kwotę 1836,77 zł z terminem płatności na 10 kwietnia 2010 roku oraz odsetki ustawowe w kwocie (...),39 liczone od faktury602240253104 i w kwocie 1040, 85 zł liczone od faktury (...) skapitalizowane na dzień wniesienia pozwu przeciwko spółce. Nadto obejmowała ona należności z tytułu faktur (...) na kwotę 752,86 z terminem płatności na 10 maja 2006 rok i (...) na kwotę 5.500 zł za wrzesień 2006 roku.

(dowód: pozew k. 47-49v., nakaz zapłaty k. 43, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności k. 44)

Postanowieniem z dnia 11 września 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 1333/12 prowadzone z wniosku (...) S.A. przeciwko dłużnikowi (...) sp. z o.o. z urzędu na podstawie art. 824§ 1 pkt 3 k.p.c. w związku z bezskuteczną egzekucją i nieściągalnością wierzytelności wobec dłużnika (...) Sp. z o.o.

(dowód: postanowienie k. 52)

Pismem z dnia 5 maja 2014 roku A. K. został wezwany przez (...) S.A do uiszczenia między innymi kwoty (...) tytułem należności głównej zasądzonej orzeczeniem z dnia 18 grudnia 2010 roku wydanym przeciwko Spółce (...). Wezwanie to A. K. odebrał w dniu 10 czerwca 2014 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 53, zpo k. 54)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy w postaci dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez stronę pozwaną. Wskazania w tym względzie wymaga, iż o ile w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany podważał zasadność roszczenia powoda, to po doręczeniu tej stronie odpisu pozwu, odpowiedzi na sprzeciw, w której powód odniósł się do stanowiska zawartego w sprzeciwie, i dokumentacji przedstawionej przez powoda na uzasadnienie roszczenia strona pozwana, nota bene reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie ustosunkowała się do tej dokumentacji, nie złożyła też dalszego pisma przygotowawczego pomimo zakreślonego w tym względzie terminu (k. 67, zpo k. 68).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawową kwestię prawną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowiło ustalenie czy pozwany A. K. był legitymowany biernie do występowania w niniejszej sprawie, wobec kwestionowania tej okoliczności przez pozwanego.

Wskazać należy, iż podstawę prawną roszczenia powoda, przy uwzględnieniu okoliczności faktycznych na których zostało oparte powództwo, stanowił art. 299 k.s.h. stanowiący w § 1, że, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Strona powodowa wywodziła odpowiedzialność pozwanego za dochodzone w niniejszym procesie należności z faktu, iż w chwili powstania zobowiązań, z których miały te roszczenia wynikać- to jest w dniach płatności za świadczone przez operatora telekomunikacyjnego (...)na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. usługi telekomunikacyjne- 13 marca 2006 roku (faktura VAT (...)) i 10 kwietnia 2006 roku (faktura (...)) pozwany był członkiem zarządu tej spółki.

Zaznaczyć trzeba, że surowa odpowiedzialność członków zarządu wynika z przyjętej w Kodeksie spółek handlowych konstrukcji prawnej spółki z o.o. (...) i zasady odpowiedzialności znajdują uzasadnienie w wyłączeniu prawa wspólników do prowadzenia spraw spółki z jednoczesnym powierzeniem tego uprawnienia członkom zarządu spółki. W konsekwencji to nie wspólnicy, ale członkowie zarządu ponoszą, w określonych prawem sytuacjach, odpowiedzialność zarówno cywilną, jak też karną. Odpowiedzialność dotyczy członków zarządu powołanych zgodnie z wymogami Kodeksu spółek handlowych i umowy spółki.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, domniemywa się, że dane wpisane do rejestru są prawdziwe. Ustanowione w tym przepisie domniemanie jest domniemaniem prawnym w rozumieniu art. 234 k.p.c., wiąże zatem sąd w postępowaniu cywilnym, z tym że może być obalone, ponieważ ustawa tego nie wyłącza. Domniemanie to dotyczy wpisów, obejmuje więc treść zamieszczoną w odpowiednim dziale rejestru. Ustawodawca przyjmuje, że - co do zasady - wszystkie dane wpisane do rejestru są zgodne z prawdziwym stanem rzeczy, czyli z obiektywną rzeczywistością. Odpis z rejestru jest dokumentem - środkiem dowodowym określonego stanu, nie zawsze zgodnym ze stanem rzeczywistym (v. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2012 r. II CSK 328/11 LEX nr 1163191)

Jak wynika ze złożonych przez stronę powodową dokumentów dokumentujących wpisy w Krajowym Rejestrze Sądowym (wyciągi z Monitorów Sądowych i Gospodarczych) pozwany pełnił funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. w okresie od 5 października 2005 roku do dnia 18 września 2013 roku. Sąd miał co prawda na uwadze, iż wpis członków zarządu w Krajowym Rejestrze Sądowym ma deklaracyjny charakter, jednak strona

pozwana po doręczeniu jej dokumentów załączonych do pozwu nie twierdziła, iż w wpisy w tym rejestrze nie odzwierciedlały rzeczywistego stanu, nie podnosiła, ani nie złożyła w tym względzie odpowiednich dokumentów wykazujących, by w 2006 roku w marcu i kwietniu – w datach szczegółowo wskazanych wyżej kiedy powstało zobowiązanie objęte rozpoznawanym powództwem nie była członkiem zarządu Spółki (...). W efekcie Sąd uznał, iż pozwany jest legitymowany biernie w sprawie niniejszej.

Kolejno Sąd uznał, iż zostały wykazane przez powoda pozostałe przesłanki odpowiedzialności pozwanego za zapłatę dochodzonych wierzytelności.

Podzielić należy stanowisko prezentowane w judykaturze na tle art. 299 k.s.h. zgodnie z którym odpowiedzialność członków za zobowiązania spółki ma charakter odszkodowawczy *ex delicto*. Szkoda w okolicznościach regulowanych w art. 299 § 2 k.s.h. polega albo na zawinionym doprowadzeniu przez członków zarządu do obniżenia potencjału majątkowego spółki i spowodowania w ten sposób stanu jej niewypłacalności, albo na bezprawnym, zawinionym niezgłoszeniu we właściwym czasie przez członków zarządu spółki wniosku o jej upadłość. W każdym razie, jest to odpowiedzialność deliktowa członków zarządu za własny czyn, a nie odpowiedzialność o charakterze gwarancyjnym za cudzy dług. Z tej też przyczyny o subsydiarnym charakterze odpowiedzialności członków zarządu można tu mówić jedynie w potocznym tego słowa znaczeniu i tylko ze względu na to, że, podobnie jak w przypadkach odpowiedzialności subsydiarnej *sensu stricto*, na gruncie art. 299 k.s.h. istnieje także konieczność podjęcia próby uzyskania świadczenia od innej osoby (w tym wypadku od spółki). Specyfika tej szkody, a tym samym odpowiedzialności odszkodowawczej członków zarządu oraz okoliczności egzoneracyjnych, przy jednoczesnym uwzględnieniu ustanowionej w art. 365 k.p.c. zasady związania sądu cywilnego innymi prawomocnymi orzeczeniami powoduje, że przyjmuje się, iż niedopuszczalne jest kwestionowanie w procesie przeciwko członkowi zarządu istnienia lub wielkości zobowiązania spółki. (w. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2015 r. I CSK 580/14, zob. też uchwałę SN z dnia 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07, OSNC 2009, nr 3, poz. 38; postanowienie SN z dnia 8 grudnia 2008 r., III CZP 112/08, LEX nr 490503; wyrok SN z dnia 12 kwietnia 2012 r., II CSK 390/11, LEX nr 1211143, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2008 r. III CZP 72/08, OSNC 2009, nr 2, poz. 20). Odpowiedzialność zatem, o której mowa w art. 299 k.s.h. ma charakter subsydiarny, powstaje bowiem dopiero wtedy, gdy egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, a ściśle - gdy jest już oczywiste, że będzie ona bezskuteczna. Przesłanką tej odpowiedzialności jest bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce, czyli istnienie takiego stanu majątkowego spółki, w którym wiadomo, że egzekucja z jej majątku nie doprowadzi do zaspokojenia wierzyciela. Bezskuteczność egzekucji musi odnosić się do całego majątku spółki, a nie tylko do jego części. Nie w każdej sytuacji jednak konieczne jest wszczęcie tej egzekucji. Jeżeli z okoliczności sprawy z sposób niebudzący wątpliwości wynika, że spółka nie ma żadnego majątku, z którego wierzyciel mógłby uzyskać zaspokojenie, prowadzenie egzekucji przeciwko spółce nie jest potrzebne. Co istotne wierzyciel, który nie wyegzekwował swojej należności od spółki, nie musi dowodzić wysokości doznanej wskutek tego szkody, wystarczy że przedłoży tytuł egzekucyjny stwierdzający zobowiązanie spółki istniejące w czasie pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu i wykaże, że egzekucja wobec spółki okazuje się bezskuteczna. Jeżeli członek zarządu nie udowodni, że szkoda wierzyciela była niższa od niewyegzekwowanego od spółki zobowiązania, poniesie odpowiedzialność do wysokości tego zobowiązania, z art. 299 § 1 k.s.h. wynika bowiem na rzecz wierzyciela domniemanie szkody w wysokości niewyegzekwowanego od spółki zobowiązania. (v. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2015 r. II CSK 402/14 LEX nr 1657663)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd stwierdził, iż strona powodowa wykazała istnienie wierzytelności – w tym względzie złożyła tytuł egzekucyjny w postaci nakazu zapłaty z dnia 18 grudnia 2010 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w L.XVI Wydział Cywilny XVI Nc-e (...) i postanowienie nadające temu orzeczeniu klauzulę wykonalności, którym zasądzone zostały od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. na rzecz powoda między innymi należności żądane w sprawie niniejszej sprawie - wierzytelności w postaci należności głównej i skapitalizowanych odsetek od kwot wynikających z faktur (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2010 roku do dnia zapłaty, przy czym strona powodowa dokonała kapitalizacji odsetek od kwot należności głównych – 2290,90 zł i od 1836,77 zł zasądzonych nakazem zapłaty wydanym przeciwko Spółce na chwilę wniesienia powództwa za okres od dnia 10 grudnia 2010 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie dochodząc zapłaty

odpowiednio kwoty 1290,31 i 986,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie do dnia zapłaty oraz dokonała kapitalizacji odsetek od zasądzonych w nakazie zapłaty z dnia 18 grudnia 2010 roku skapitalizowanych odsetek za okres od dnia 10 grudnia 2010 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie (odpowiednio kwoty 708,03 i 558,98 zł) nie dochodząc od tych kwot odsetek. Roszczenie strony powodowej dochodzone w niniejszej sprawie stanowiło zatem wierzytelność zasądzoną wzmiankowanym nakazem zapłaty.

Zaznaczenia wymaga, że powód wykazał, czego nawet nie podważała strona pozwana, nabycie wierzytelności wobec spółki załączoną umowa cejsji, które następnie zostały zasądzone nakazem zapłaty z dnia 18 grudnia 2010 roku.

Kolejno powód wykazał, iż egzekucja świadczenia wynikającego z tego tytułu wykonawczego – świadczenia z analizowanego zobowiązania wobec spółki okazała się bezskuteczna, bowiem postanowieniem Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w S.D. B. z dnia 11 września 2012 roku umorzono zostało postępowanie egzekucyjne prowadzone w oparciu o nakaz zapłaty wydany w sprawie XVI Nc-e (...) opatrzony klauzula wykonalności. Pozwany nie wykazał zarazem, by szkoda poniesiona przez powoda z tytułu niemożności zaspokojenia w postępowaniu egzekucyjnym była niższa niż wynikająca z tytułu egzekucyjnego z 18 grudnia 2010 roku w zakresie dotyczącym faktur z dnia 13 kwietnia i 10 kwietnia 2006 roku.

W konsekwencji uznać należało, że wykazane zostały podstawy odpowiedzialności pozwanego, który jednocześnie nie udowodnił istnienia żadnej z przesłanek egzoneracyjnych.

Sąd uznał jednocześnie za niezasadny zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwanego w sprzeciwie. Roszczenie powoda powinno zostać zgłoszone, zgodnie z ogólną regułą w terminie trzech lat od chwili dowiedzenia się przez niego jako poszkodowanego o szkodzie i o osobie za nią odpowiedzialnej (art. 442¹ § 1 k.c.). W okolicznościach niniejszej sprawy postanowieniem komornika sądowego przy Sadzie Rejonowym w S. D. B. z dnia 11 września 2012 roku umorzono zostało postępowanie egzekucyjne prowadzone w oparciu o tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty wydany w sprawie XVI Nc-e (...) opatrzony klauzula wykonalności. W efekcie nie wcześniej niż w dacie wydania tego postanowienia rozpoczął bieg termin przedawnienia wobec pozwanego, który upłynąłby zatem w dniu 11 września 2015 roku. Wniesienie pozwu w sprawie niniejszej, co nastąpiło w dniu 16 lutego 2015 roku skutecznie termin przedawnienia zatem przerwało.

Od kwoty 8703,64 zł na którą składały się należności wynikające z faktur (...) (2290,90 zł i od 1836,77zł) skapitalizowane odsetki od tych wierzytelności zasądzone nakazem zapłaty z dnia 18 grudnia 2010 roku (1318,39 zł i 1040,85 zł), skapitalizowane odsetki od tych wierzytelności od dnia 10 grudnia 2010 roku do dnia 15 lutego 2015 roku (odpowiednio 1230,31 i 986,42) Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz 482 § 1 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu, odsetki za czas opóźnienia. Wskazać należy przy tym, iż powód żądał odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu 16 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, Sąd miał jednak na względzie zmianę treści art. 481 § 2 k.c. obowiązującą z dniem 1 stycznia 2016 roku. W związku z powyższym za okres od dnia 16 lutego 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku Sąd zasądził odsetki ustawowe od wskazanej kwoty, stosownie do treści art. 481 § 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 roku. Natomiast za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty zasądził odsetki za opóźnienie, stosownie do treści art. 481 § 2 k.c. w brzmieniu aktualnym na dzień orzekania. W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie nie stanowiło zasądzenia ponad żądanie (art. 321 § 1 k.p.c.). Miało ono jedynie na celu sprecyzowanie treści wyroku wobec zaistniałej w toku postępowania zmiany stanu prawnego w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości, które mogły powstać w tym zakresie.

Mając na względzie powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z ustanowioną w tym przepisie zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Stroną przegrywającą proces w niniejszej sprawie jest pozwany, gdyż powództwo zostało w punkcie 1. wyroku w całości uwzględnione. Sąd uznał więc, że koszty procesu, które poniosła strona powodowa, powinna ponieść w całości strona pozwana, przy tym przy uwzględnieniu treści art. 109 k.p.c. Sąd miał

na uwadze złożony przez powoda spis kosztów (k. 58). W skład kosztów tych weszły: opłata od pozwu – 125zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 17 zł, koszty wniosku o wydanie kopii dokumentów – 6 zł, opłata manipulacyjna dla dostawcy usług płatności 1,56 koszty sporządzenia odpisów pozwów 11.70 oraz koszty zastępstwa procesowego – 1200 zł- łącznie 1361,26 zł. Koszty zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie 2. sentencji wyroku.

(...)

Zarządzenie: (...)